

Mina skolor

Jag kommer ihåg känslan hur det var att börja första klass. Jag var nervös och rädd måste jag tyvärr erkänna. Orsaken var att jag inte kände någon i klassen.

- Fast med tiden så började jag få vänner och jag började vänja mig vid skolan.

- Fast det tog mig ett bra tag. När jag började skolan så började jag väl förberedd. Min pappa och mina två bröder lärde mig att skriva och läsa när jag var sex år gammal.

- De sa att jag skulle få nytta av längre fram och de hade rätt. Detta var ett

- handikapp mot resten av klassen eftersom

jag låg före alla i klassen när det

gällde att skriva och läsa. Då jag började tvåan fick jag börja hos en logoped

eftersom jag hade svårt att uttala bokstaven

S. Jag gick till henne även då jag började

trean och i trean började jag även att ha hemspråk. Samma år fick vi ett nytt klassrum i den nyrenoverad skolbyggnaden. Vi fick också nya elever i klassen. Vi bestämde oss också för att åka på klassresa till Årland som vi skulle åka i femman. I fyran hände det inget speciellt förutom att min bästa polare Ridad (Rotag) började i klassen. Då han kom till skolan första dagen spårade han upp alla förutom mig. Det var kul att se. Väl i femman började jag inse hur viktig skolan var då min bror tog studenten. Samma år slutade jag att gå till Ingegerd och vi skulle åka till Årland. I Årland så hade vi det ku men resan räknades som en skolresa. Eftersom

resan gjorde det så var vi tvungna
att gå på utflykter (skolutflykter)

Men övrigt så var det kul och jag
fick med mig en massa minnen hem

I sexan så var vi tvungna att flytta
till Häveruds skolan. Detta var rätt

så jobbigt ett tag eftersom vi var
minst i skolan igen men efter ett

tag så började jag åtminstone att
anpassa mig. Jag fick också problem

i skolan med matte eftersom jag

var okoncentrerad under lektionerna

Detta år fick vi veta att klassen
skulle splittas och vi inte längre

skulle vara samma klass som varit

så länge. Fast mig spelade ingen
roll

mycket av min fritid. Väl under hösterminen i åttan så ägnade jag hela min tid åt att plugga och sporta. Dag brydde mig inte om att gå ut och vara med kompisar. Dag brydde mig bara om skolan. Detta visade sig vara det bästa jag någonsin gjort och det visade proven ut hade. Men bäst av allt var mina föräldrar stolta över mig. Dag hade också bevisat för lärarna att jag var en elev som höll hög klass. Det var jag själv stolt över. Att jag detta år ska sluta grundskolan och börja gymnasiet känns som att börja ettan igen jag kommer till en ny klass i en ny skola. Men jag längtar dit också. Här kommer jag verkligen att se hur bra jag verkligen är i skolan.